

enthousiast voor alles wat mooi is; maakt bij het weergeven zijner indrukken levendige gebaren en zegt het met de innigste overtuiging. Zoo is ook zijne kunst: gevoelig en levendig getoetst; nu eens een behaaglijk verwarmd binnenhuis; dan een zonnig strand, of een geweldige stormbui, die de lui bij elkaar doet kruipen onder de bescherming van een pink.

Wij hadden gesproken over eene teekening, die voor deze causerie zou worden gereproduceerd en ik nog wel eens in originali wilde zien. |

Blommers rommelde in eene buikige portefeuille; daar was ze niet; in eene andere, even buikig; ze was er ook niet; eene derde; ze kwam voor den dag. Welk een legio schetsen en krabbels! Wat hebben deze kunstenaars gewerkt! Wat werken ze nog!

Des anderen daags was ik op de tentoonstelling van Bosboom in Pulchri. Daar hangen nu nog 125 schetsen, teekeningen, krabbels, opgedolven uit vergeten laden en oude portefeuilles, nadat haast alles, wat hij maakte al in de wereld was. Allemaal dingen, niet door den meester voor het publiek bestemd en daaronder geen, die een ernstig liefhebber niet heel gaarne zou willen bezitten.

Als onze jonge kunst, voortdurend met zooveel ophef aangekondigd, op hare beurt oud geworden zijn zal, zullen er dan ook zoovele merkwaardigheden voor den dag komen; zoovele deugdelijke bewijzen, hoe ernstig, aanhoudend, nauwgezet en eerlijk er gewerkt werd, nog voor dat men er mede onder het publiek kwam en sedert, levenslang, altijd door gewerkt werd?

Wij willen het hopen!

De vader van Blommers was lithograaf en hij zelf werd voor dit vak opgeleid en beoefende het vlijtig. Maar daar waren Maris en Mesker en andere leerlingen der Haagsche teeken-akademie, toen nog onder van den Berg, en

Zwarte krijtstudie.